Invident de 9 a 11 h

La portaveu d'ERC-MES va passejar ahir amb els ulls tapats per Girona per comprovar les dificultats en la mobilitat de les persones cegues

Isaac Padr s, invident des de fa tres anys, va ser el guia de Roca Foto: C. PALACIO.

La ciutat de Girona està molt lluny de facilitar la mobilitat de les persones invidents. Aquesta és una de les conclusions a què va arribar ahir la portaveu d'ERC-MES a Girona, Maria Mercè Roca, després de passar dues hores passejant-se per la ciutat amb els ulls tapats i agafada del braç d'un jove invident que li feia de guia, Isaac Padrós, que va perdre la vista fa tres anys en un accident de trànsit. Després d'uns inicis durs en la seva nova situació, s'ha convertit en un acèrrim defensor dels drets de les persones amb discapacitats. I entre aquests drets, el més important i simple, segurament, és el dret a gaudir de la ciutat. Però no és gens senzill, com va comprovar ahir Roca, perquè la ciutat no està preparada. Hi ha causes diverses. Per corregir-ne algunes, com les que afecten les relacions entre les persones, cal conscienciació i sentit comú. "Cal més educació des de les escoles, per respectar els conciutadans, i per pensar en els altres", detalla Padrós. I és que en les dues hores que van trigar per anar des del tram alt del carrer Castell de Solterra fins a Emili Grahit –cruïlla amb Migdia– es van trobar cotxes damunt la vorera, taules i cadires de bar a tocar de les façanes –les parets dels habitatges són una de les referències que fan servir per moure's pels carrers–, cartells anunciadors a la porta dels establiments davant del seu pas... Padrós ho explicava a Roca, que, a les palpentes –i nerviosament– identificava els elements i palpava –aquí, metafòricament– les incomoditats de traslladar-se sense el sentit de la vista. Parlaven també de causes urbanístiques, que semblen fàcils de resoldre. I és que en el camí van topar amb fanals enmig de voreres estretes o papereres enganxades a la paret –haurien d'estar, diu Padrós, al límit amb la calçada– que els dificultaven el pas. "Quan no hi veus, qualsevol obstacle que trobes en el camí es converteix en una autèntica dificultat", afirma Roca. També els falten indicadors podotàctils –canvis en la textura de les voreres que els permeten saber, per exemple, que tenen un pas de vianants al costat–. N'hi ha, admet Padrós, "però en falten molts". I dèficits tecnològics. Padrós diu que a Girona hi ha 115 semàfors amb indicadors sonors. Poden semblar molts, però són insuficients en una ciutat de les dimensions de Girona. A més, quan demanen que se'n posi un de nou en algun dels carrers que usen persones invidents "tarden mesos o anys" a fer-los cas. La resposta, considera Roca, ha de ser una més decidida implicació municipal en el dret a la mobilitat de tots els ciutadans. Una demostració és, diu, la constatació que desenvolupar la totalitat del pla d'accessibilitat amb el ritme d'inversions actual costarà 200 anys. Dos-cents. "És inadmissible", conclou. En el pròxim ple, hi afegeix, presentaran una moció "amb mesures concretes" per facilitar la mobilitat. No serà, però, una acció única i testimonial, sinó que assegura que convertiran el tema de l'accessibilitat, en un cavall de batalla de la seva acció política: "Tots els ciutadans, tots, tenen el mateix dret a gaudir de la seva ciutat. I amb les mancances actuals, hi ha molts gironins que no s'ho poden permetre."

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 03-06-2017 Pàgina 8

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1159264-invident-de-9-a-11-h.html